

252.

U S T A W A

z dnia 14 maja 1920 roku

o udzieleniu amnestji w b. dzielnicy pruskiej.

Gwoli upamiętnienia wielkiej dla Narodu Polskiego chwili odzyskania przez Rzeczpospolitą Polską ziem, które wchodziły w skład państwa pruskiego, stanowi się co następuje:

Art. 1. W sprawach karnych przeciwko osobom cywilnym, należących do właściwości sądów polskich i byłych niemieckich wszelkiego rodzaju, jak również, należących do właściwości władz administracyjnych zarówno polskich, jak byłych niemieckich na obszarach b. dzielnicy pruskiej, stosuje się do przestępstw, popełnionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, — z wyjątkiem wypadków wymienionych w art. 3 i 8 — ulgi, wskazane w art. 2, 4, 5.

Art. 2. 1. Darowuje się:

- a) niewykonane w całości lub w części kary resztu i grzywny, oraz wszelkie kary porządkowe;
- b) karę pozbawienia wolności, wyrzeczoną w rozmiarze, nie przenoszącym pół roku, niewykonaną w całości lub w części;
- c) resztę kary pozbawienia wolności, wyrzeczonej we wszystkich innych wypadkach, o ile reszta ta nie przenosi połowy roku;
- d) połowę kary pozbawienia wolności lub niewykonaną część tej połowy, gdy kara została wyrzeczona w rozmiarze, nie przenoszącym dwóch lat;
- e) trzecią część kary pozbawienia wolności lub niewykonany okres tej trzeciej części, gdy kara została wyrzeczona w rozmiarze, przenoszącym dwa lata.

2. Ogranicza się do piętnastu lat karę dożywotniego domu karnego.

3. Zamienia się karę śmierci na karę dożywotniego domu karnego.

Art. 3. Ulgi, wymienione w art. 2, nie mają zastosowania do osób, skazanych za przestępstwa następujące:

1. za morderstwa lub zabójstwa, popełnione w celach rabunku lub kradzieży, za rozboje (§§: 211, 212, 249 do 252 włącznie, 254 i 255 niemieckiego kodeksu karnego), za ciężkie kradzieże (§ 243 niemieckiego kodeksu karnego), za przekupstwa (§§: 331—334 włącznie niemieckiego kodeksu karnego) i za sprzeniewierzenia w urzędzie (§§: 350, 351, 353 niemieckiego kodeksu karnego);
2. za przestępstwa, popełnione przeciwko przepisom o zwalczaniu przemytnictwa, lichwy zwyczajnej i wojennej, jakoteż spekulacji;
3. za przestępstwa, dochodzone na skutek oskarżenia prywatnego lub postępowania dyscyplinarnego.

Art. 4. Umarza się postępowanie karne, względnie darowuje się całkowicie karę pozbawienia wolności lub karę grzywny, w sprawach:

1. o wszelkie wykroczenia,

2. o przestępstwa:

- a) prasowe, o ile nie zawierają zniewagi pojedynczych osób,
- b) popełnione przeciw §§: 248 a. i 264 a. niemieckiego kodeksu karnego.

Art. 5. Ulgi, zawarte w umowie polsko-niemieckiej w sprawie wypuszczenia na wolność osób przytrzymanych i przyznania wolności od kar z dnia 1 października 1919 roku — stosuje się również do okresu czasu przed wejściem w życie niniejszej ustawy oraz do osób wszelkiej narodowości, zamieszkałych na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

Art. 6. Kary, darowane w całości na mocy art. 2 p. 1 lit. a) i b), art. 4 oraz art. 5 niniejszej ustawy — z wyjątkiem przestępstw, popełnianych przeciw §§: 242, 258, 259 i 263 niemieckiego kodeksu karnego — podlegają wykreśleniu z rejestru kar i policyjnych list karnych.

Art. 7. Ulgi, wskazane w art. 2, 4 i 5, stosują się nie tylko do kar już wyrzeczonych, lecz również do kar, które wyrzeczone być mogą w przyszłości, gdy przestępstwo popełniono przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. Przepisy niniejszej ustawy nie dotyczą wypadków konfiskaty i kosztów, prawomocnie przysądzonych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Marszałek:

Trampezyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

w z. Adam Poszwiński

Minister Sprawiedliwości:

Jan Hebdzyński
